

В июне 2012 года в Одессе запустился новый стартап-инкубатор WannaBiz. WannaBiz ориентированный только на проекты в сфере веб – и мобильных разработок. Стартапам-участникам предоставляются seed-инвестиции до \$15 тыс. за долю в проекте в 10-15%. Также предоставляются офис, инфраструктура, работа с менторами и экспертами, а также сопровождение в юридической и финансовой областях.

В городе Харькове недавно завершился проект IT бизнес-инкубатора, разработанный немецким архитектурным бюро ZAarchitects. Основной акцент был сделан на коммуникацию между людьми: случайные знакомства, обмен опытом, получение новых знаний и всевозможные общественные мероприятия.

В Украине бизнес-инкубаторы, к сожалению, открываются на средства международных донорских организаций. Это приводит к тому, что бизнес-инкубаторы останавливаются после завершения программы финансирования, поскольку средствами региональных и местных программ развития малого бизнеса невозможно обеспечить достаточные объемы бизнес-инкубации.

ЛИТЕРАТУРА

1. Лысенко Ю.Г. Экономическая динамика / Лысенко Ю.Г., Петренко В.Л., Тимохин В.Н. и др. – Донецк: ДонГУ, 2000. – 176 с.
2. Семенова М.М. Наука в умовах глобалізації / М.М. Семенова / Альманах РІЕПП. Наука. Інновації. Освіта. – М.: Парад., 2010. – С. 276–294.
3. Скотт Д. Энтони. Маленькая черная книга инноваций: как это работает, как это сделать / Э. Д. Скотт / Harvard Business Review Press, 2012. – 238 с.
4. Science and Engineering Indicators 2010. – V. 1–2 // National Science Foundation, 2011. – pp. 369.
5. Журко Т.О. Особливості податкового стимулювання інноваційної діяльності в Україні / Т. О. Журко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка. – 2004. – С. 44–47
6. Cox S. (Sr. Director NAS Applications Business Unit, Oracle Corporation) [Электронный ресурс]: «Leveraging the ETOM To Facilitate Your Business», Telemangement World, Nice, May 19–22. 2013 – Режим доступа: //http://www.tmforum.com/browse.asp
7. Маркварта Э. Бизнес-инкубаторы в системе поддержки малого бизнеса: российский и международный опыт. – М.: ИПИ, 2001. – 160 с.

О. Беленко,
магістрант факультету економіки та менеджменту
Науковий керівник: О. А. Мартинюк,
кандидат економічних наук, доцент,
Міжнародний гуманітарний університет

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ОБГРУНТУВАННЯ І ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Сучасна система управління орієнтована на здатність оперативно реагувати на зміни підприємницького середовища, це вимагає нових підходів соціально-економічного порядку для прийняття оптимальних рішень в конкретних умовах, основою якого є економічне прогнозування [1, с. 501].

Економічне прогнозування є найважливішим компонентом аналітичної роботи, оскільки він дозволяє:

- передбачити найбільш ймовірний розвиток економічного процесу (кількісна оцінка розвитку процесу на основі інформації про сучасний та минулий стан);

- оцінити заходи впливу на процес і економічні результати.

Для економічного об'єкта прогнозування дозволяє виявити можливі напрямки перспективного розвитку, тенденції змін організаційно — структурного та організаційно – функціонального порядку.

Прогнозування дозволяє забезпечити збалансованість показників короткострокових і довгострокових програм в поточному та в прогнозному періоді. На наш погляд, прогнозна діяльність управління підприємством змушує (або зобов'язує) проведення досліджень (аналізу, моніторингу) з фінансово – економічному стану підприємства [2, с. 65].

При наявності різних теоретичних узагальнень змісту поняття «прогнозування» ми виходимо з того, що це спосіб передбачення, заснований на уявленнях поточних припущень в частині майбутніх перспектив для їх конкретизації та аналітичної оцінки попередньої результативності та екстраполяції подальшого розвитку [2, с. 65].

Прогнозування визначає реальність та сприятливість для економічного об'єкта поставлених перед ним цілей. Ми згодні з позицією фахівців, що окремі прийоми і засоби прогнозування реалізуються в процесі цілепокладання, особливо довгострокових цілей. Слід зауважити, вибір і конкретизація цілей, визначення ступеня і рівня їх досягнення припускають обов'язковий і послідовний облік об'єктивних і суб'єктивних чинників розвитку процесів і явищ.

Управлінське рішення – це одноразовий акт впливу суб'єкта управління на об'єкт, що встановлює програму робіт, спрямованих на визначення і реалізацію конкретної мети, яка витікає із загальних завдань, що стоять перед керованим об'єктом. Воно ґрунтується на аналізі фактично сформованої ситуації і альтернатив її вирішення [4, с. 45].

Результатом прогнозування є науково обґрунтоване судження про стан об'єкту в перспективі, про альтернативні шляхи його розвитку і терміни його існування.

Реалізуючи економічне прогнозування, слід виходити з основного положення – економіко – вартісне визначення життєдіяльності суспільства. Так, економічний прогноз попиту на окремий товар, тісно пов'язаний з іншими прогнозами (демографічним, соціально – медичним, споживчим), врахування яких, безумовно, підвищує надійність і достовірність економічного прогнозу [2, с. 65].

В сучасних умовах економічного розвитку прогноз використовується для визначення нових інноваційних рішень організаційно-економічного, організаційно – технологічного, організаційно-управлінського характеру і шляхів їх реалізації.

Політика щодо інноваційного розвитку малого бізнесу передбачає регулювання фінансових потоків, спрямоване на полегшення доступу підприємствам малого та середнього підприємництва до джерелам фінансових коштів. Для

цього використовуються система надання бюджетних субсидій (через агентства та відомства) і залучення приватних інвестиційних коштів фінансування інноваційної діяльності малого та середнього бізнесу [6, с. 52].

В даний час дуже потужним зовнішнім фактором, є СОТ. Беручи до уваги вступ України до СОТ, тема розвитку підприємництва та підвищення інвестиційної привабливості стає особливо актуальною, що вимагає від влади і бізнесу ще більшої відповідальності і високої якості роботи. Рівень розвитку нашого підприємництва повинен відповідати рівню бізнесу в Євросоюзі.

Підтримка малого та середнього підприємництва на державному рівні здійснюється за 5 основними напрямками (розвиток інфраструктури, фінансовий, майновий, інформаційно-консультаційна підтримка, спростування адміністративних бар'єрів).

Сьогодні, як правило, прийняття рішень, об'єктивно вимагає обґрунтованого вибору із зростаючого різноманіття та кількості варіантів, дослідження ситуацій, проблем, умов, факторів ефективності діяльності. Все це веде до зростання потреби використання різних підходів у процесі розробки управлінських рішень [3, с. 504].

При розробці управлінських рішень традиційний і системний підходи використовують прийоми аналізу і синтезу, відмінність яких полягає в поєднанні і послідовності виконання операцій [5, с. 22–29].

Системний підхід містить три етапи:

- 1) визначення цілого (системи), частиною якого є об'єкт;
- 2) пояснення поведінки або властивостей цього цілого (системи);
- 3) пояснення поведінки або властивостей даного предмета з точки зору його функцій у цьому цілому, частиною якого він є.

Слід звернути увагу на принципове положення: при системному підході синтез передуює аналізу, а при традиційному – навпаки, аналіз є основою для узагальнення. Нами запропонована типізація видів прогнозів (див.: рис.1).

Методика системного аналізу розробляється на початковому етапі прийняття рішення і в своїй основі повинна мати достатню кількість відомостей про проблемної ситуації, що забезпечують вибір методу її формалізованого представлення, математичну модель або один з підходів до моделювання, що поєднують якісні та кількісні прийоми.

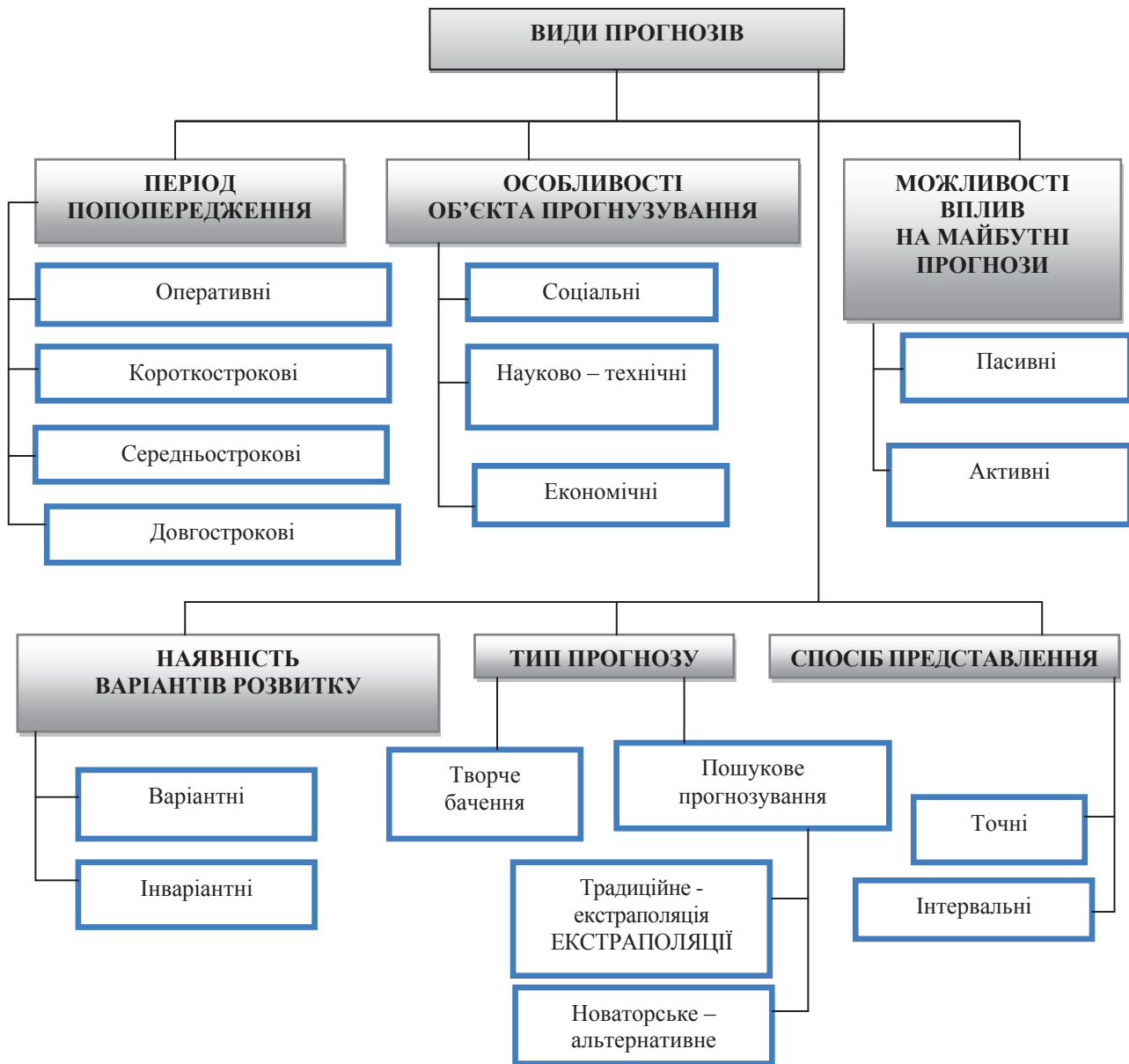

Рис. 1. Класифікація видів економічних прогнозів

Всі методи прийняття управлінських рішень можна об'єднати в три групи: неформальні (евристичні), колективні та кількісні [7, с. 590]. В якості принципової особливості системного аналізу, що відрізняє його від інших напрямів системних досліджень, нами розглядається розробка і використання сучасних засобів (оптимізація, прогнозування, розробка сценаріїв та ін.), що дозволяють провести порівняльний аналіз формування цілей і функцій систем управління.

Висновки. В статті розглянуто поняття управлінського рішення, за його функціями і видами. З'ясувано, як виконується процедура процесу прийняття управлінського рішення та класифікували розмаїття методів прийняття управлінського рішення. Отже, розробка і прийняття рішення – це, вибір з кількох можливих рішень даної проблеми. Варіанти прийнятих рішень можуть бути реальними, оптимістичними і песимістичними. Слід зазначити, що використання експертних методів у сучасній практиці забезпечує пошук нових шляхів вирішення проблеми, що не вкладаються в формальні моделі, і тим самим, визначають безперервність процесу вдосконалення моделі прийняття рішення,

але в той же час дане використання може бути джерелом протиріч, при наявності різних, незбіжних думок експертів.

З урахуванням вищесказаного методологія прикладної діалектики правомірна в дослідженнях з системного аналізу, який:

- застосовується для проблем, що не вирішуються окремими методами математики, для проблем невизначених ситуацій прийняття рішення;
- об'єднує сукупність методів на основі єдиної методики, але з дотриманням правил наукового світогляду;
- використовує експертні оцінки і знання, судження і інтуїцію фахівців різних областей знань і зобов'язує їх до певної дисципліни мислення;
- орієнтований, перш за все, на систему ринкового визначення мети.

В якості обов'язкової вимоги, що пред'являється до методики системного аналізу ми виділяємо орієнтованість на необхідність обґрунтування повноти аналізу з формуванням моделі прийняття рішення та адекватне відображення процесу або об'єкта що досліджується (об'єктивна умова процесу прийняття рішення у проблемних ситуаціях).

ЛІТЕРАТУРА

1. Герчикова І.Н. Менеджмент: підручник. – М.: ЮНІТИ, 2006. – с. 501.
2. Сибірка І.В. Прогнозування соціально-економічних процесів / І. В. Сибірка. – К., 2011. – 65 с.
3. Карданская Н.Л. Основи прийняття управлінських рішень: навчальний посібник. – М.: Російська ділова література, 1998. – С. 504.
4. Юкаєва В.С. Управлінські рішення. – М.: Юніті. – 2003. – С. 55.
5. Бухтіярова Т.І., Якушев А.А. Системний аналіз в якості необхідної умови вироблення обґрунтованих управлінських рішень складних економічних систем. / Т.І., Бухтіярова, А.А. Якушев // Науковий вісник Російського державного університету. – 2013. – № 4. – С. 22–29.
6. Якушев А.А. Ефективне управління підприємництвом з використанням системного підходу / А.А. Якушев // Науковий вісник Російського державного університету. – 2012. – № 11. – С. 52.
7. Меддоус Є, Стенсфілд Р. Методи прийняття рішень / [пер. з англ. / під ред. І.І. Єлісєєвої]. – М.: Аудит, ЮНІТ, 1999. – 590 с.